

[Kirkeministeren.]

fra Præsteforeningens Side maatte blive indsat to Medlemmer i Fælleskassens Bestyrelse og, hvis dette ikke kunde lade sig gøre, subsidiært, at der maatte træffes Bestemmelse i Lovens § 7 om Sættelsen af Understøttelsesfondens Bestyrelse, hvor Præsteforeningen saa vilde foreslaa, at der i Paragraffen indføjes en Bestemmelse om, at Bestyrelsen skulde bestaa af et nærmere fastsat Antal gejstlige Medlemmer — det er Foreningens Udtryk, jeg er enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at vi bør hellere sige Præster —, hvoraf Præsteforeningens Bestyrelse skulde udpege den mindre Halvdel. Naar den ærede socialdemokratiske Ordfører mente, at jeg ikke havde nogen Sympati for dette Forslag, saa tager han deri fejl. Jeg havde i Virkeligheden ikke ringe Sympati for dette af Præsteforeningen stillede Forslag. Det forekommer mig dog, at det afgørende maa være, at Præsterne bliver Bestyrere af den Legatfond, som en Gang skal dukke op, og det er i Virkeligheden ogsaa den Interesse, som har ledet Præsteforeningen til at ønske, at den maatte indtræde med et mindre Antal Medlemmer i Fælleskassens Bestyrelse. Men det, der altsaa egentlig tilsigtes, er, at Præsterne maa komme til at styre de Penge, som Præsterne selv har opsamlet, og jeg maa tilstaa, at dette Ønske deler jeg. Jeg gentager, at jeg er ganske enig med Folketingsudvalget i, at der bør være en Bestyrelse af Præster, naar en Gang denne Legatfond skal uddeles. Det er dog det eneste rimelige og naturlige, at den Kreds af Mennesker, som har staaet i Arbejdet og betalt disse Penge, ogsaa selv bestemmer, hvilke fattigt stillede indenfor deres Stand der skal have Del i Legatet. Jeg synes ikke, andre bør blandes ind deri, og det forundrer mig i høj Grad, at man har Betæneligheder — det Udtryk brugte den ærede socialdemokratiske Ordfører — i saa Henseende. Jeg kan desværre ikke fjerne disse Betæneligheder, jeg deler dem slet ikke, jeg finder, at Præsterne bør have Lov til at styre disse Penge, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor den ærede socialdemokratiske Ordfører og netop han kunde have Betæneligheder i saa Henseende.

Dahl: Jo, ud fra den principielle Betragtning, som jeg gjorde gældende, at Præsteenkernes stærkt forbedrede Kaar købes ved forøgede Skattepaalæg paa samtlige Statens Borgere og desuden paa de kirkelige Skatteydere, kunde jeg have ønsket, at i hvert Fald, som jeg udtrykte det,

Kassernes Overskud *delvis* blev henlagt til Præstelønningsfondens og Statskassen. Jeg betoner dette „delvis“, jeg ser godt, at der er særlige Forhold, som gør, at det ikke vilde være berettiget at lægge det hele derhen. Det er jo ikke saaledes, at det er et Overskud, der vil komme frem langt ud i Fremtiden, som den højtærede Minister sagde, nej, det kan komme frem, og jeg formoder efter de Oplysninger, Ministeren gav, at det vil komme frem allerede i de nærmest kommende Aar, og naar Forpligtelserne overfor Enkerne er opfyldt, saa kunde man efter min Mening med Rette forlange, at det, der blev tilovers, i hvert Fald blev fordelt paa den af mig angivne Maade. Naar man ikke gør det, men bestemmer, at det skal være en Understøttelsesfond for Enker og Børn af Præster i Folkekirken, saa forekommer det mig, at det er et berettiget Ønske, at Kirkeministeriet i hvert Fald faar Ret til — det har det vist for Resten i Forvejen Ret til efter Lovforslaget — at indsætte Medlemmer i denne Bestyrelse, som ikke er Præster. Betænkningen udtaler altsaa, at Bestyrelsen for denne Legatfond skal bestaa udelukkende af Præster, og den højtærede Kirkeminister slutter sig dertil med Glæde. Men i § 7 siges der:

„De nærmere Bestemmelser om Understøttelsesfondens Bestyrelse og Virksomhed fastsættes i en Vedtægt, hvis Indhold fastsættes af Kirkeministeriet efter Indstilling af Fællesenkekassens Bestyrelse.“

Nu kunde man jo tænke, at Fællesenkekassens Bestyrelse — gejstlig som den er helt igennem — alligevel kunde finde paa at indstille en Mand eller en Kvinde, som ikke var Præst, til denne Bestyrelse for Understøttelsesfondens. Saa vil altsaa den højtærede Kirkeminister mene, at han bør forbigaa et saadant „verdsligt“ Medlem, da det skulde være en Præst. Jeg vilde sige i saa Tilfælde: Det glæder mig, at denne eksklusive Forsamling af Præster, som Fællesenkekassens Bestyrelse bestaar af, dog har kunnet indstille et Medlem udenfor Gejstligheden, og jeg vil med Glæde efterkomme denne Indstilling. Nu er det altsaa saadan, at der er en Modsigtelse mellem Betænkningen, som fastslaar, at Bestyrelsen skal have en udelukkende gejstlig Sættelse, og Lovforslagets § 7, som giver Plads for, at der ogsaa kan være andre i Bestyrelsen end Præster. Vi kender den højtærede Ministers Standpunkt; han skal sandsynligvis udnævne den første Bestyrelse, og den skal udelukkende bestaa af Præster. Men det er dog en Ting,